

ರಾಮಾಯಣದ ಕಾಲ ನಿಷ್ಕರ್ಷೆ

(ಮಹಾಯುಗ ಎಂದರೆ ಕೃತ-ತ್ರೇತಾ-ದ್ವಾಪರ-ಕಲಿ ಎಂಬ ನಾಲ್ಕು ಯುಗಗಳ ಸಮೂಹ. ಈ ರೀತಿಯ ಮಹಾಯುಗಗಳು ಪ್ರತಿ ಮನ್ವಂತರದಲ್ಲಿಯೂ 71 ಬಾರಿ ಆವೃತ್ತವಾಗುತ್ತವೆ. ಅದರಲ್ಲಿ 28ನೆಯ ಮಹಾಯುಗದಲ್ಲಿ ಮಹಾಭಾರತ ನಡೆದದ್ದು. ಪರಶುರಾಮ ಮತ್ತು ರಾಮಚಂದ್ರ ಇಬ್ಬರ ಅಪತಾರವೂ ಸಹ 28ನೆಯ ಮಹಾಯುಗದ ತ್ರೇತಾಯುಗದಲ್ಲಿಯೇ ನಡೆದದ್ದು ಎನ್ನುವುದು ಶ್ರೀ ಯಾದವಾರ್ಯರ ನಿರ್ಣಯ. 19ನೆಯ ಮಹಾಯುಗದಲ್ಲಿ ಪರಶುರಾಮವಾತಾರ 24ನೆಯ ಮಹಾಯುಗದಲ್ಲಿ ರಾಮಾವತಾರ ಎನ್ನುವುದು ಬನ್ನಂಜೆಯ ಅಂಬೋಣ. ಈ ವಿವಾದದ ಕುರಿತ ಒಂದು ವಸ್ತುನಿಷ್ಠ ಚರ್ಚೆ ಇಲ್ಲಿದೆ)

ಶ್ರೀ ಯಾದವಾರ್ಯರು ತಮ್ಮ ಭಾಗವತದ ಪ್ರಥಮಸ್ಕಂಧದ ಮೂರನೆಯ ಅಧ್ಯಾಯದ 21ನೆಯ ಶ್ಲೋಕಕ್ಕೆ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನವನ್ನು ಮಾಡುತ್ತ ರಾಮಾಯಣ ನಡೆದದ್ದು ವೈವಸ್ವತ ಮನ್ವಂತರದ ಇಪ್ಪತ್ತೆಂಟನೆಯ ಮಹಾಯುಗದಲ್ಲಿ ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ -

**“ತಥಾಚ ರಾಮಾವತಾರಸ್ಯೈವ
ವೈವಸ್ವತಮನೋರಷ್ಡಾವಿಂಶ-
ಮಹಾಯುಗಾಂತರ್ಗತ-ತ್ರೈತಾಯುಗೇ
ಜಾತತ್ವಾತ್”** ಎಂದು.

ಆದರೆ ಬನ್ನಂಜೆ ತನ್ನ ತಾತ್ಪರ್ಯನಿರ್ಣಯದ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನದಲ್ಲಿ ರಾಮಾಯಣ ನಡೆದದ್ದು ವೈವಸ್ವತ ಮನ್ವಂತರದ ಇಪ್ಪತ್ತನಾಲ್ಕನೆಯ ಮಹಾಯುಗದಲ್ಲಿ ಎಂದು ಬರೆಯುತ್ತಾರೆ -
(ಸಂಪುಟ -1, ಪುಟ 320)

**“ವೈವಸ್ವತಮನ್ವಂತರೇ ಚತುರ್ವಿಂಶೇ
ತ್ರೈತಾಯುಗೇ ರಾಮಾವತಾರಃ”** ಎಂದು.

ಮೂರನೆಯ ಅಧ್ಯಾಯದ 47ನೆಯ ಶ್ಲೋಕಕ್ಕೆ
 ವ್ಯಾಖ್ಯಾನ ಮಾಡಬೇಕಾದರೆ
 ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡಪುರಾಣದ್ದು ಎನ್ನಲಾದ ಕೆಲವು
 ಶ್ಲೋಕಗಳನ್ನು ಪ್ರಮಾಣವನ್ನಾಗಿ ನೀಡುತ್ತಾರೆ
 ಬನ್ನಂಜೆ —

“ಏಕೋನವಿಂಶ್ಯಾಂ ತ್ರೇತಾಯಾಂ
 ಸರ್ವಕ್ಷತ್ರಾಂತಕೃದ್ ವಿಭುಃ |
 ಜಾಮದಗ್ನ್ಯಸ್ತದಾ ಷಷ್ಠೋ
 ವಿಶ್ವಾಮಿತ್ರಪುರಸ್ಸರಃ |

ಚತುರ್ವಿಂಶೇ ಯುಗೇ ರಾಮೋ
 ವಸಿಷ್ಠೇನ ಪುರೋಧನಾ |
 ಸಪ್ತಮೋ ರಾವಣಸ್ಯಾರ್ಥೇ
 ಜಜ್ಞೇ ದಶರಥಾತ್ಮಜಃ” ಎಂದು.

ಇದರ ಅರ್ಥ — ಪರಶುರಾಮ ಹತ್ತೊಂಭತ್ತನೆಯ
 ಮಹಾಯುಗದಲ್ಲಿ ಅವತರಿಸಿದ. ರಾಮಚಂದ್ರ
 ಇಪ್ಪತ್ತನಾಲ್ಕನೆಯ ಮಹಾಯುಗದಲ್ಲಿ
 ಅವತರಿಸಿದ ಎಂದು.

ಮಧ್ವಶಾಸ್ತ್ರದ ಕುರಿತ ಬನ್ನಂಜೆಯ ಪ್ರತಿಯೊಂದು
ಜ್ಞಾನವೂ ಕಲುಷಿತವೇ ಬನ್ನಂಜೆಯ ಈ
ಭ್ರಾಂತಿಯೂ ಒಂದು ಜ್ವಲಂತ ದೃಷ್ಟಾಂತ.

ಬನ್ನಂಜೆ ಗೋವಿಂದಾಚಾರ್ಯರಿಗೆ ಮೊಟ್ಟ ಮೊದಲ
ಪ್ರಶ್ನೆ -

ಪರಶುರಾಮನ ಅವತಾರವಾದದ್ದು
ಕಾರ್ತವೀರ್ಯಾರ್ಜುನ ಮುಂತಾದ ಕ್ಷತ್ರಿಯರ
ಸಂಹಾರಕ್ಕಾಗಿ.

ರಾಮಚಂದ್ರನ ಅವತಾರವಾದದ್ದು ರಾವಣನ
ಸಂಹಾರಕ್ಕಾಗಿ.

ಕಾರ್ತವೀರ್ಯಾರ್ಜುನ ರಾವಣನ ಜೊತೆ ಯುದ್ಧ
ಮಾಡಿ ಸೋಲಿಸಿದ ಘಟನೆಯನ್ನು
ಶ್ರೀಮದಾಚಾರ್ಯರು ತಾತ್ಪರ್ಯನಿರ್ಣಯದಲ್ಲಿ
ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೆ - ವಿಷ್ಣೋರ್ವರಾದಜಯದರ್ಶನಃ
ಎಂದು. ಸಂಗ್ರಹರಾಮಾಯಣದಲ್ಲಿ
ಶ್ರೀನಾರಾಯಣಪಂಡಿತಾಚಾರ್ಯರೂ ಈ
ಘಟನೆಯನ್ನು ಉಲ್ಲೇಖಿಸುತ್ತಾರೆ.

**ರಾವಣ ರಾಮನ ಕಾಲದವನು, ಅಂದರೆ ನಿಮ್ಮ
ಪ್ರಕಾರ 24ನೆಯ ಮಹಾಯುಗದವನು.**

**ಕಾರ್ತವೀರ್ಯಾರ್ಜುನ 19ನೆಯ ಮಹಾಯುಗದ
ಪರಶುರಾಮನಿಂದ ಕೊಲ್ಲಲ್ಪಟ್ಟಿದ್ದರೆ, ಮತ್ತೆ
24ನೆಯ ಮಹಾಯುಗದಲ್ಲಿ ರಾವಣನ ಜೊತೆ
ಯುದ್ಧ ಮಾಡಿ ಹೇಗೆ ಸೋಲಿಸಲು ಸಾಧ್ಯ?**

ಇಲ್ಲ, ಕಾರ್ತವೀರ್ಯಾರ್ಜುನ 24ರಲ್ಲಿಯೇ
ಹುಟ್ಟಿದವನು, ಆದರೆ ಪರಶುರಾಮಾಸತಾರ
ಮಾತ್ರ 19ರಲ್ಲಿಯೇ ಆಗಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತೇವೆ
ಎಂದರೆ, ಪರಶುರಾಮನ ಅವತಾರವಾದದ್ದೇ
ಕ್ಷತ್ರಿಯರ ಅದರಲ್ಲಿಯೂ ಕಾರ್ತವೀರ್ಯಾರ್ಜುನನ
ಸಂಹಾರಕ್ಕಾಗಿ. ಅದಕ್ಕಾಗಿಯೇ ದೇವತೆಗಳು
ಪರಮಾತ್ಮನನ್ನು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿದರು ಎಂದು
ಶ್ರೀಮದಾಚಾರ್ಯರು ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೆ. ಅಂದಮೇಲೆ
ಕಾರ್ತವೀರ್ಯಾರ್ಜುನ ಹುಟ್ಟುವದಕ್ಕಿಂತ
ಮುಂಚೆಯೇ, ಅಸುರರು ಕ್ಷತ್ರಿಯರಾಗಿ
ಹುಟ್ಟುವದಕ್ಕಿಂತ ಮುಂಚೆಯೇ ದೇವತೆಗಳು
ಪರಮಾತ್ಮನನ್ನು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿದ್ದರೇ? ಪರಮಾತ್ಮ
ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಆರು ಮಹಾಯುಗಗಳ ಮೊದಲೇ
ಅವತಾರ ಮಾಡಿ ಕಾಯುತ್ತಿದ್ದನೇ? ಕಾದರೂ,

ಅವರೆಲ್ಲರೂ ಕೊಬ್ಬುವರೆಗೆ ಇದ್ದು, ಅವರು ಸಮಾಜಕ್ಕೆ ತೊಂದರೆ ಕೊಡುವದನ್ನು ನೋಡಿ ಸುಮ್ಮನಿದ್ದು ಕಡೆಯಲ್ಲಿ ಸಂಹಾರ ಮಾಡಿದನೇ?

ಕಾರ್ತವೀರ್ಯಾರ್ಜುನ ರಾವಣನ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ಯುದ್ಧ ಮಾಡಿದ್ದರಿಂದಲೂ, ಪರಶುರಾಮ ರಾವಣನನ್ನು ಕೊಂದಿದ್ದರಿಂದಲೂ, ರಾವಣನನ್ನು ರಾಮಚಂದ್ರ ಕೊಂದಿದ್ದರಿಂದಲೂ ಈ ನಾಲ್ಕೂ ಜನರು ಒಂದೇ ಮಹಾಯುಗದವರು ಎಂದೇ ಒಪ್ಪಬೇಕು. ಹೀಗಾಗಿ ಬನ್ನಂಜೆ ಹೇಳುವಂತೆ 19ರಲ್ಲಿ ಪರಶುರಾಮ, 24ರಲ್ಲಿ ಶ್ರೀರಾಮ ಎನ್ನುವ ಮಾತೇ ಮೊದಲಿಗೆ ತಪ್ಪು.

ಇನ್ನು ಶ್ರೀರಾಮ ಪರಶುರಾಮ ಇವರಿಬ್ಬರೂ 28ನೆಯ ಮಹಾಯುಗದವರೇ ಎನ್ನುವದು ಹೇಗೆ ಸಿದ್ಧವಾಗುತ್ತದೆ ಎನ್ನುವನ್ನು ನೋಡೋಣ.

ಇಂದ್ರ ಕಮಲದ ದಂಟಿನಲ್ಲಿ ಸೇರಿ ತಪಸ್ಸು ಮಾಡಲು ಆರಂಭಿಸಿದಾಗ ಋಷಿ ದೇವತೆಗಳೆಲ್ಲ ಸೇರಿ, ತಮ್ಮ ತಪಸ್ಸು ಶಕ್ತಿಗಳನ್ನು ನಹುಷನಿಗೆ ನೀಡಿ ಅವನನ್ನು ಇಂದ್ರನ ಪಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಕೂಡಿಸುತ್ತಾರೆ.

ತನಗೆ ಅಯೋಗ್ಯವಾದ ಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಕುಳಿತ ನಹುಷ
 ದುರಹಂಕಾರದಿಂದ ಶಚಿಯ ಸಂಪರ್ಕವನ್ನು
 ಬಯಸುತ್ತಾನೆ. ಶಚಿಯನ್ನು ಭೇಟಿಯಾಗಲು
 ಋಷಿಗಳು ಹೊತ್ತ ಮೇನೆಯಲ್ಲಿ ಬರುವಾಗ,
 ಅಗಸ್ತ್ಯರ ಶಿಖೆಗೆ ಕಾಲಿನಿಂದ ಒದೆಯುತ್ತಾನೆ.
 ಅಗಸ್ತ್ಯರ ಶಿಖೆಯಲ್ಲಿದ್ದ ಭೃಗುಋಷಿಗಳು,
 ಅವರಲ್ಲಿದ್ದ ಬ್ರಹ್ಮದೇವರು ದೇವತೆಗಳ ಲೆಕ್ಕದಲ್ಲಿ
 ಹತ್ತುನಾವಿರ ವರ್ಷಗಳು (ನಮ್ಮ ಲೆಕ್ಕದಲ್ಲಿ 36
 ಲಕ್ಷವರ್ಷಗಳು) ಹೆಚ್ಚಾವಾಗುವಂತೆ ನಹುಷನಿಗೆ
 ಶಾಪ ನೀಡುತ್ತಾರೆ. ಅವನು ಹಿಮಾಲಯದ
 ಪ್ರಾಂತ್ಯದಲ್ಲಿ ಘೋರ ಹೆಚ್ಚಾವಾಗಿ ಬಿದ್ದಿರುತ್ತಾನೆ.
 ವನವಾಸದ ಕಟ್ಟ ಕಡೆಯ ವರ್ಷದಲ್ಲಿ ಯುಧಿಷ್ಠಿರ
 ಬಂದು ಆ ಸರ್ಪರೂಪದ ನಹುಷನ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳಿಗೆ
 ಉತ್ತರವನ್ನು ನೀಡಿ ಅವನನ್ನು
 ಶಾಪವಿಮೋಚನೆಗೊಳಿಸುತ್ತಾನೆ.

ಈ ಮಾತು ಮಹಾಭಾರತದ ಉದ್ಯೋಗಪರ್ವದ
 ಹದಿನೇಳನೆಯ ಅಧ್ಯಾಯದ ಹದಿನೇಳನೆಯ
 ಶ್ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಬಂದಿದೆ -

**“ದಶವರ್ಷಸಹಸ್ರಾಣಿ
ಸರ್ಪರೂಪಧರೋ ಮಹಾನ್ |
ವಿಚರಿಷ್ಯಸಿ ಪೂರ್ಣೇಷು
ಪುನಃ ಸ್ವರ್ಗಮವಾಪ್ಸ್ಯಸಿ”**

ಈ ಶ್ಲೋಕ ಎಲ್ಲ ಸಮಸ್ಯೆಗಳನ್ನೂ
ಬಗೆಹರಿಸಿಬಿಡುತ್ತದೆ.

ಕಾರಣ, ನಹುಷನ ಮಗ ಯಯಾತಿ.

ಯಯಾತಿಯ ಮಗ ಯದು. ಯದುವಿನ

ವಂಶದಲ್ಲಿ ಬಂದವನು ಕಾರ್ತವೀರ್ಯಾರ್ಜುನ.

ನಹುಷನ ಶಾಪದ ಒಟ್ಟು ಕಾಲ ದೇವತೆಗಳ

ಲೆಕ್ಕದಲ್ಲಿ ಹತ್ತುಸಾವಿರವರ್ಷಗಳು. ಅವನ

ಶಾಪವಿಮೋಚನೆಯಾದದ್ದು ಇಪ್ಪತ್ತೆಂಟನೆಯ

ದ್ವಾಪರದ ಕಟ್ಟಿಕಡೆಯ ಹಿಂದಿನ ವರ್ಷದಲ್ಲಿ.

(ದುರ್ಯೋಧನ ಸತ್ತ ದಿವಸ ಕಲಿಯುಗ ಆರಂಭ.

ಅವನು ಸತ್ತದ್ದು ಪಾಂಡವರ ಅಜ್ಞಾತವಾಸ

ಮುಗಿದ ನಾಕಾರು ತಿಂಗಳಲ್ಲಿ. ಅದರ ಹಿಂದಿನ

ವರ್ಷದಲ್ಲಿ ನಹುಷನ ಶಾಪವಿಮೋಚನೆ) ಹೀಗಾಗಿ

ಶಾಪವಿಮೋಚನೆಯಿಂದ

ಹತ್ತುಸಾವಿರವರ್ಷಗಳನ್ನು ನಾವು ಸರಿಯಾಗಿ
ಅರ್ಥ ಮಾಡಿಕೊಂಡರೆ ಸಮಸ್ಯೆ ಪರಿಹಾರ.

ಈ ಹತ್ತುಸಾವಿರವರ್ಷಗಳನ್ನು ಮನುಷ್ಯರ
ಲೆಕ್ಕದಲ್ಲಿ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆಯೋ, ದೇವತೆಗಳ
ಲೆಕ್ಕದಲ್ಲಿ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆಯೋ ಎನ್ನುವ ಪ್ರಶ್ನೆಗೆ
ಮೊದಲಿಗೆ ಉತ್ತರ ಪಡೆಯೋಣ.

ಮನುಷ್ಯರ ಲೆಕ್ಕದಲ್ಲಿ ಹತ್ತುಸಾವಿರ ವರ್ಷವಾದರೆ
ದ್ವಾಪರಯುಗದಲ್ಲಿಯೇ ನಹುಷ ಇದ್ದ ಎಂದು
ಒಪ್ಪಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ, ಕಾರಣ, ದ್ವಾಪರಯುಗದ
ಪರಿಮಾಣ 8 ಲಕ್ಷದ 60 ಸಾವಿರ ವರ್ಷಗಳು.
ಆದರೆ, ನಹುಷನ ವಂಶದಲ್ಲಿ ಬಂದ
ಕಾರ್ತವೀರ್ಯಾರ್ಜುನ ತ್ರೇತಾಯುಗದವನು
ಎನ್ನುವದರಲ್ಲಿ ಸಂಶಯವೇ ಇಲ್ಲ. ಹೀಗಾಗಿ
ನಹುಷ ಕೃತಯುಗದವನೇ ಆಗಿರಬೇಕು.
ಆದ್ದರಿಂದ ಅಲ್ಲಿ ದೇವತೆಗಳ ಲೆಕ್ಕದಲ್ಲಿಯೇ
ಹತ್ತುಸಾವಿರ ವರ್ಷ ಎಂದು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು.

ಮತ್ತು, ಶಾಪ ನೀಡುತ್ತಿರುವುದು ದೇವಲೋಕದಲ್ಲಿ,
ಹೀಗಾಗಿ ದೇವಲೋಕದ ಲೆಕ್ಕವೇ ಅಲ್ಲಿಗೆ
ಸ್ವರಸವಾಗಿ ಹೊಂದುತ್ತದೆ.

ದೇವತೆಗಳ ಲೆಕ್ಕದಲ್ಲಿ ಹತ್ತುಸಾವಿರ ವರ್ಷಗಳು
ಎಂದರೆ ಎಷ್ಟಾಗುತ್ತದೆ ಎನ್ನುವದನ್ನು ಈಗ
ನೋಡೋಣ -

ನಮ್ಮ 360 ದಿವಸಗಳು, ದೇವತೆಗಳ ಲೆಕ್ಕದಲ್ಲಿ
ಒಂದು ದಿವಸ. ನಮ್ಮ 360 ವರ್ಷಗಳು ಅವರಿಗೆ
ಒಂದು ವರ್ಷ.

ಕಲಿಯುಗದ ಪ್ರಮಾಣ - ಮನುಷ್ಯರ ಲೆಕ್ಕದಲ್ಲಿ 4
ಲಕ್ಷದ 32 ಸಾವಿರ ವರ್ಷಗಳು. ದೇವತೆಗಳ
ಲೆಕ್ಕದಲ್ಲಿ 1200 ವರ್ಷಗಳು.

ದ್ವಾಪರಯುಗದ ಪ್ರಮಾಣ - ಮನುಷ್ಯರ
ಲೆಕ್ಕದಲ್ಲಿ 8 ಲಕ್ಷದ 64 ಸಾವಿರ ವರ್ಷಗಳು.
ದೇವತೆಗಳ ಲೆಕ್ಕದಲ್ಲಿ 2400 ವರ್ಷಗಳು.

ತ್ರೇತಾಯುಗದ ಪ್ರಮಾಣ - ಮನುಷ್ಯರ ಲೆಕ್ಕದಲ್ಲಿ 12 ಲಕ್ಷದ 96 ಸಾವಿರ ವರ್ಷಗಳು. ದೇವತೆಗಳ ಲೆಕ್ಕದಲ್ಲಿ 3600 ವರ್ಷಗಳು.

ಕೃತಯುಗದ ಪ್ರಮಾಣ - ಮನುಷ್ಯರ ಲೆಕ್ಕದಲ್ಲಿ 17 ಲಕ್ಷದ 28 ಸಾವಿರ ವರ್ಷಗಳು. ದೇವತೆಗಳ ಲೆಕ್ಕದಲ್ಲಿ 4800 ವರ್ಷಗಳು.

ಒಟ್ಟು ಮಹಾಯುಗದ ಪ್ರಮಾಣ - ಮನುಷ್ಯರ ಲೆಕ್ಕದಲ್ಲಿ 43 ಲಕ್ಷದ 20 ಸಾವಿರ ವರ್ಷಗಳು. ದೇವತೆಗಳ ಲೆಕ್ಕದಲ್ಲಿ 12000 ವರ್ಷಗಳು.

ನಹುಷನ ಶಾಪವಿಮೋಚನೆ ಕಲಿಯುಗ ಆರಂಭವಾಗುವ ಹಿಂದಿನ ವರ್ಷದಲ್ಲಿ ಆಗಿದೆ. ಹೀಗಾಗಿ ಕಲಿಯುಗದ ಪ್ರಸಕ್ತಿಯೇ ಇಲ್ಲ. 12000 ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ 1200 ವರ್ಷಗಳನ್ನು ಕಳೆದರೆ ಉಳಿಯುವದು 10800 ವರ್ಷಗಳು.

ದ್ವಾಪರಯುಗದ 2400, ತ್ರೇತೆಯ 3600 ಮತ್ತು ಕೃತಯುಗದ 4800 ವರ್ಷಗಳು ಸೇರಿದರೆ 10800 ವರ್ಷಗಳಾದವು. ಅಂದರೆ, ಕೃತಯುಗ ಆರಂಭವಾಗಿ 800 ವರ್ಷಗಳಾದಾಗ ನಹುಷ

ಹೆಬ್ಬಾವಾದ, ಅಲ್ಲಿಂದ ಹತ್ತುಸಾವಿರವರ್ಷಗಳು (ನಮ್ಮ ಲೆಕ್ಕದಲ್ಲಿ 36 ಲಕ್ಷ ವರ್ಷಗಳು) ಕಳೆದ ಬಳಿಕ ಶಾಪವಿಮೋಚನೆ ಎಂದಾಯಿತು.

ಇದರಿಂದ ಸಿದ್ಧವಾಗುವ ವಿಷಯ - ನಹುಷ ಇಪ್ಪತ್ತೆಂಟನೆಯ ಮಹಾಯುಗದವನೇ ಎಂದು. ಕಾರಣ, ಇಪ್ಪತ್ತೆಂಟನೆಯ ದ್ವಾಪರದಲ್ಲಿ ಅವನ ಶಾಪವಿಮೋಚನೆಯಾಗಿದೆ. ಶಾಪ ಬಂದದ್ದು 10000 ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದೆ. ಅದಕ್ಕಿಂತಲೂ ಇನ್ನೂ 800 ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದೆಯೇ ಇಪ್ಪತ್ತೆಂಟನೆಯ ಮಹಾಯುಗ ಆರಂಭವಾಗಿದೆ. ಹೀಗಾಗಿ ನಹುಷ 28ನೆಯ ಮಹಾಯುಗದವನು ಎನ್ನುವದು ನಿಸ್ಸಂಶಯವಾಗಿ ಸಿದ್ಧವಾಯಿತು.

ನಹುಷ 28ನೆಯ ಮಹಾಯುಗದವನಾದ ಮೇಲೆ, ಅವನ ಮಗನಾದ ಯಯಾತಿ, ಅವನ ಮಗ ಯದು, ಅವನ ವಂಶದಲ್ಲಿ ಬಂದ ಕಾರ್ತವೀರ್ಯಾರ್ಜುನ 28ನೆಯ ಮಹಾಯುಗದವರೇ ಎಂದು ನಿಸ್ಸಂಶಯವಾಗಿ ಸಿದ್ಧವಾಯಿತು.

ಕಾರ್ತವೀರ್ಯಾರ್ಜುನ 28ನೆಯ
 ಮಹಾಯುಗದವನಾದ ಬಳಿಕ ಅವನೊಂದಿಗೆ
 ಯುದ್ಧ ಮಾಡಿದ ರಾವಣನೂ 28ನೆಯ
 ಮಹಾಯುಗದವನಾಗಬೇಕು, ಆ ರಾವಣನನ್ನು
 ಕೊಂದ ರಾಮನೂ 28ನೆಯ
 ಮಹಾಯುಗದವನಾಗಲೇ ಬೇಕು.

ಇದೆಲ್ಲವನ್ನೂ ಯೋಚಿಸಿಯೇ ಶ್ರೀ
 ಯಾದವಾರ್ಯರು ನಿರ್ಣಯ ನೀಡಿದರು —
 ರಾಮಾಯಣ ನಡೆದದ್ದು 28ನೆಯ
 ಮಹಾಯುಗದಲ್ಲಿ ಎಂದು.

ಇಲ್ಲ, ಮಹಾಭಾರತದ ಈ ಶ್ಲೋಕವೇ ಪ್ರಕ್ಷಿಪ್ತ
 ಇರಬಹುದು ಎಂದು ಬನ್ನಂಜೆ ಹೇಳಬಹುದು.
 (ಸುಟ್ಟ ಲಂಕೆಯನ್ನು ಪುನರ್ನಿರ್ಮಾಣ
 ಮಾಡಿದವನು ವಿಶ್ವಕರ್ಮ ಎಂದು ಬನ್ನಂಜೆ
 'ನಿರ್ಣೀಕ್ತ'ವ್ಯಾಖ್ಯಾನದಲ್ಲಿ ಬರೆದುಬಿಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ.
 ನಾರಾಯಣಪಂಡಿತಾಚಾರ್ಯರು ಮಯ
 ಪುನರ್ನಿರ್ಮಾಣ ಮಾಡಿದ ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ.
 ಹಿಂದೆ ತನ್ನ ಸಂಗ್ರಹರಾಮಾಯಣದ
 ಅನುವಾದದಲ್ಲಿ ಆ ಶ್ಲೋಕವನ್ನು ಅನುವಾದಿಸಿದ್ದಾರೆ

ಸಹಿತ. ಆದರೆ, ಈಗ ತನ್ನ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನಕ್ಕೆ ತಾನೇ ಭಯಬಿದ್ದು ನಾರಾಯಣಪಂಡಿತಾಚಾರ್ಯರ ಆ ಶ್ಲೋಕವೇ ಪ್ರಕ್ಷಿಪ್ತ ಎಂದು ಬನ್ನಂಜೆ ವಾದ ಆರಂಭಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಉಪನ್ಯಾಸದಲ್ಲಿ ವಿಸ್ತೃತವಾಗಿ ವಿವರಿಸಿದ್ದೇನೆ, ಲೇಖನವನ್ನೂ ಸಮಯವಾದಾಗ ಬರೆಯುತ್ತೇನೆ. ತನಗೆ ವಿರುದ್ಧವಾದದ್ದನ್ನು ಪ್ರಕ್ಷಿಪ್ತ ಎಂದು ಹೇಳುವದಕ್ಕೆ ಬನ್ನಂಜೆ ಹೇಸುವದಿಲ್ಲ, ಎನ್ನುವದಕ್ಕೆ ದೃಷ್ಟಾಂತವಾಗಿ ಇದನ್ನು ತಿಳಿಸಿದೆ.)

**ಆದರೆ, ಲಕ್ಷಾಲಂಕಾರದಲ್ಲಿ ಶ್ರೀ
ವಾದಿರಾಜಗುರುಸಾರ್ವಭೌಮರು ಈ
ದಶವರ್ಷಸಹಸ್ರಾಣಿ ಎನ್ನುವ ಪ್ರತೀಕವನ್ನು
ಹಿಡಿದೇ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ -**

**“ದಶವರ್ಷಸಹಸ್ರಾಣಿ ಇತ್ಯತ್ರ ನಹುಷಃ
ಸ್ವರಾಜ್ಯಪರಿಪಾಲನಸಮಯೇ ದೇವೈಃ ಸ್ವರ್ಗೇ
ನೀತಃ | ಸ್ವರ್ಗಪರಿಪಾಲನಕಾಲೇ ಚ ಬಹೂನಿ
ವರ್ಷಾಣಿ ಅತಿಕ್ರಾಂತಾನಿ | ಅಂತೇ
ಅಗಸ್ಯಶಾಪಾತ್ ಸರ್ಪತ್ವಂ
ದಶವರ್ಷಸಹಸ್ರಪರ್ಯಂತಮಿತಿ ಭಾವಃ”** ಎಂದು.
(ಪರಮಪೂಜ್ಯ ಶ್ರೀ ವಿಶ್ವೋತ್ತಮತೀರ್ಥ

ಶ್ರೀಪಾದಂಗಳವರು ಪ್ರಕಟಿಸಿರುವ ಲಕ್ಷಾಲಂಕಾರ ಪುಸ್ತಕದ ಮೊದಲನೆಯ ಸಂಪುಟದ 371 ನೆಯ ಪುಟ)

ಹೀಗಾಗಿ ನಿರ್ಣಾಯಕವಾದ ಈ ಶ್ಲೋಕವನ್ನು ಪ್ರಕ್ಷಿಪ್ತ ಎಂದು ವಾದಿಸಲೂ ಬನ್ನಂಜೆಗೆ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ.

ಇನ್ನು ಶ್ರೀಮದಾಚಾರ್ಯರ ಗ್ರಂಥದಲ್ಲಿ ಇದಕ್ಕೆ ಗಮಕವಿದೆಯೇ ಎಂದರೆ, ಅವಶ್ಯವಾಗಿ ಇದೆ.

ಆಚಾರ್ಯರು ತಾತ್ಪರ್ಯನಿರ್ಣಯದ 22ನೆಯ ಅಧ್ಯಾಯದಲ್ಲಿ

**“ತಸ್ಮಿನ್ನೇವಂ ನಿಪತಿತೇ
ಬ್ರಹ್ಮಣಃ ಶಾಪಕಾರಣಾತ್ |
ಅಷ್ಟಾವಿಂಶತಿಮೇ ಪ್ರಾಪ
ಯುಗೇ ಭೀಮಸ್ತಮುಲ್ಬಬಣಮ್”**
ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ.

ಇಲ್ಲಿ ಅಷ್ಟಾವಿಂಶತಿಮೇ ಎನ್ನುವದು ನಿಪತಿತೇ ಎನ್ನುವದರ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿಯೇ ಅನ್ವಯ. ಕಾರಣ, ಭೀಮಸೇನ 28ನೆಯ ದ್ವಾಪರದವನು ಎನ್ನುವದು

ಸಿದ್ಧ. ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾಗಿ ಹೇಳಬೇಕಾಗುವ
 ಆವಶ್ಯಕತೆಯೇ ಇಲ್ಲ. ಹಾಗಾದರೆ ಇಲ್ಲಿ ಯುಗೇ
 ಎನ್ನುವ ಶಬ್ದದ ಬದಲು ಕೃತೇ ಎನ್ನುವ ಶಬ್ದವನ್ನು
 ಆಚಾರ್ಯರು ಬಳಸಬಹುದಿತ್ತಲ್ಲ ಎಂದು ನೀವು
 ಕೇಳಬಹುದು. ನಿಜ, ಆದರೆ, ಯುಗೇ ಎಂದು
 ಬಳಸುವುದರಿಂದ ಆಚಾರ್ಯರು ಎರಡೂ
 ಕಡೆಯಲ್ಲಿ ಅನ್ವಯವನ್ನು ಸೂಚಿಸಿದರು. ಆ
 ಮುಖಾಂತರ ಶಾಪದ ಅವಧಿ ದೇವಮಾನದಲ್ಲಿ
 ಹತ್ತುಸಾವಿರವರ್ಷಗಳು ಎಂಬ ಮಹಾಭಾರತದ
 ವಚನಕ್ಕೆ ಪ್ರಾಮಾಣ್ಯವನ್ನು ನೀಡಿದರು.
 ಅದಕ್ಕಾಗಿಯೇ ಕೃತೇ ದ್ವಾಪರೇ ಎಂದು ಹೇಳದೇ
 - ಅದನ್ನು ಅಧ್ಯಾಹಾರ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಿ ಎನ್ನುವದನ್ನು
 ಸೂಚಿಸುವದಕ್ಕಾಗಿ - ಯುಗೇ ಎಂಬ ಶಬ್ದವನ್ನೇ
 ಬಳಸಿದರು.

ಹೀಗಾಗಿ ಏವಂ ಬ್ರಹ್ಮಣಃ ಶಾಪಕಾರಣಾತ್
 ಅಷ್ಟಾವಿಂಶತಿಮೇ ಕೃತೇ ಯುಗೇ ನಿಪತಿತೇ
 ಅಷ್ಟಾವಿಂಶತಿಮೇ ದ್ವಾಪರೇ ಯುಗೇ ಭೀಮಃ ತಂ
 ಪ್ರಾಪ ಎಂದು ಅನ್ವಯ.

ಸಂಗ್ರಹ ಮಾಡಿ ಹೇಳಬೇಕೆಂದರೆ,

ನಹುಷ 28ನೆಯ ಮಹಾಯುಗದ
 ಕೃತಯುಗದವನು ಎನ್ನುವದು ಮಹಾಭಾರತದ
 ವಚನದಿಂದ ಸ್ಪಷ್ಟ.

ಕಾರ್ತವೀರ್ಯಾರ್ಜುನ ನಹುಷನ ವಂಶದಲ್ಲಿ
 ಹುಟ್ಟಿದವನು, ತ್ರೇತೆಯ ರಾವಣನ ಸಮಕಾಲೀನ.
 ಆ ರಾವಣನನ್ನು ಕೊಂದ ರಾಮನೂ 28ನೆಯ
 ಮಹಾಯುಗದಲ್ಲಿಯೇ ಅವತರಿಸಿದವನು
 ಎನ್ನುವದು ನಿರ್ಮಲವಾದವಾಗಿ ಸಿದ್ಧವಾಗುವ
 ವಿಷಯ.

ಅದಕ್ಕೇ ಶ್ರೀಯಾದವಾರ್ಯರು ಹೇಳಿದರು —
 ರಾಮಾಯಣ ನಡೆದದ್ದು 28ನೆಯ
 ತ್ರೇತಾಯುಗದಲ್ಲಿ ಎಂದು.

ಸರಿ, ಇದಕ್ಕೆ ಎಲ್ಲಾದರೂ ಸ್ಪಷ್ಟಪ್ರಮಾಣವಿದೆಯೇ
 ಎಂದರೆ ಅತ್ಯಂತ ಸ್ಪಷ್ಟಪ್ರಮಾಣವಿದೆ. ಅದೂ,
 ಯಾವ ಗ್ರಂಥದಿಂದ ಉಳಿದ ಪುರಾಣಗಳಿಗೆ ಅರ್ಥ
 ಹೇಳಬೇಕೋ ಅಂತಹ ಮಹಾಭಾರತದಲ್ಲಿಯೇ
 ಇದೆ.

ಸಭಾಪರ್ವ, 50ನೆಯ ಅಧ್ಯಾಯ ಮೊಟ್ಟಮೊದಲ ಶ್ಲೋಕ.

ಅಷ್ಟಾವಿಂಶೇ ಯುಗೇ ಚಾಪಿ

ಮಾರ್ಕಂಡೇಯಪುರಸ್ಕರಃ |

ತಿಥೌ ನಾವಮಿಕೇ

ಜಜ್ಞೇ ತಥಾ ದಶರಥಾದಪಿ |

ಇಪ್ಪತ್ತೆಂಟನೆಯ ಯುಗದಲ್ಲಿ ದಶರಥನಿಂದ ನವಮೀತಿಥಿಯಂದು ಶ್ರೀರಾಮ ಜನಿಸಿದ ಎಂದು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಮಹಾಭಾರತದಲ್ಲಿ.

ಸರಿ, ಆದರೆ ಬನ್ನಂಜೆ ನೀಡಿರುವ ಪುರಾಣದ ವಚನಕ್ಕೆ ಏನು ಅರ್ಥ? ಉತ್ತರ ಸ್ಪಷ್ಟ. ಅಲ್ಲಿ ಕಾಲವ್ಯತ್ಯಾಸ ಮಾಡಿ ತಿಳಿಸಲಾಗಿದೆ. ಅಥವಾ ಬೇರೆಯ ಬ್ರಹ್ಮಕಲ್ಪದಲ್ಲಿ ಹಾಗೆ ನಡೆದಿರಬಹುದು.

(ಹೀಗೆ ಒಪ್ಪಲು ಪ್ರತ್ಯೇಕ ಪ್ರಮಾಣ ಬೇಕು.

ಪ್ರಮಾಣವಿಲ್ಲದೇ ಕಲ್ಪಾಂತರ ಎಂದು ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡಬಾರದು ಎಂದು ಬನ್ನಂಜೆಯೂ ಬಲವಾಗಿ ಪ್ರತಿಪಾದಿಸಿರುವ ತತ್ವ)

ಈಗ ಹೇಳಿ, ರಾಮಾಯಣ ನಡೆದದ್ದು ಯಾವಾಗ ಎಂದೂ ತಿಳಿಯದ, ಸಮಕಾಲೀನರನ್ನು ಆರೇಳು ಮಹಾಯುಗಗಳ ಕಾಲ ಹಿಂದೆ ಮುಂದೆ ಮಾಡುವ ಬನ್ನಂಜೆಯ ಮಾತು ಸರಿಯೋ ತಪ್ಪೋ ಎಂದು.

**ರಾಮಾಯಣ ನಡೆದದ್ದು ಯಾವಾಗ ಎಂದು
ಗೊತ್ತಿಲ್ಲದ ಬನ್ನಂಜೆ, ರಾಮಾಯಣದ ಬಗ್ಗೆ
ಮಾತನಾಡುತ್ತಾರೆ ಎಂದರೆ ಪಂಡಿತರು
ಮೀಸೆಯಡಿ ನಗುತ್ತಾರೆ. ರಾಮಾಯಣದ ಕುರಿತು
ಅ ರ ತಿಳಿಯದ ಕೂಪಮಂಡೂಕಗಳು,
ಬನ್ನಂಜೆಯ ಮಾತಿನ ಮೋಡಿಗೆ ಮರುಳಾಗಿ
ಬನ್ನಂಜೆಯನ್ನು ಋಷಿ ಎಂದು ಹೊಗಳುತ್ತಾರೆ.**

ಆದರೆ ಎಂದಿಗೂ ಸತ್ಯಕ್ಕೆ ಜಯ.
ಶ್ರೀಮದಾಚಾರ್ಯರ ಸಿದ್ಧಾಂತದ ಪರಿಶುದ್ಧಿಗೆ
ಎಂದಿಗೂ ಧಕ್ಕೆ ಬರುವದಿಲ್ಲ.

ಶ್ರೀಯಾದವಾರ್ಯರ ನಿರ್ಣಯವನ್ನು ಸಮರ್ಥಿಸಿ,
ಅದನ್ನು ಧಿಕ್ಕರಿಸಿನದ ಬನ್ನಂಜೆಯ ದುರ್ವಾದವನ್ನು
ಕತ್ತರಿಸಿ ಹಾಕುವದೇ ಶ್ರೀ ಯಾದವಾರ್ಯರ
ನಿಜವಾದ ಆರಾಧನೆ.

ಶ್ರೀ ಯಾದವಾರ್ಯರು ಇದರಿಂದ ಸುಪ್ರೀತರಾಗಿ,
 ನನ್ನಿಂದ ನಿರಂತರ ಶಾಸ್ತ್ರದ ಅಧ್ಯಯನ
 ನಡೆಯುವಂತೆ, ಪರಿಶುದ್ಧ ಜ್ಞಾನ ದೊರೆಯುವಂತೆ
 ಅನುಗ್ರಹಿಸಲಿ ಎಂದು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ.

ದುವಾದಖಂಡನೆಯನ್ನು ಮಾಡಿ
 ಶ್ರೀಮದಾಚಾರ್ಯರ ಸಿದ್ಧಾಂತವನ್ನು
 ಸಮರ್ಥಿಸುವ ಮಹಾಸೌಭಾಗ್ಯವನ್ನು ಕರುಣಿಸಿದ

ಶ್ರೀಮನ್
 ಮಧ್ವಾನುಜಾಚಾರ್ಯರ
 ಅಂತರ್ಯಾಮಿಯಾದ
 ಉಡುಪಿನ ಮಧ್ವೇಶ
 ಕೃಷ್ಣನಿಗೆ
 ಈ ಸತ್ಕರ್ಮದಿಂದ
 ಉಂಟಾದ

ಸಮಸ್ತ ಪುಣ್ಯವನ್ನೂ
 ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಸಮರ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ.

— ವಿಷ್ಣುದಾಸ ನಾಗೇಂದ್ರಾಚಾರ್ಯ

ವಿಶ್ವನಂದಿನಿಗೆ ಸಜ್ಜನರ ಸಹಾಯದ ಅಗತ್ಯವಿದೆ

ಪರಮಾತ್ಮನನ್ನು ತಿಳಿಸಿಕೊಡುವ ದಿವ್ಯಗ್ರಂಥಗಳನ್ನು ತಿಳಿಯಾದ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ಸಜ್ಜನರಿಗೆ ತಲುಪಿಸಲು ವಿಶ್ವನಂದಿನಿ 10000 ಗಂಟೆಗಳ ಉಪನ್ಯಾಸಗಳ ಗುರಿಯನ್ನೂ, 30000 ಪುಟಗಳ ಲೇಖನದ ಗುರಿಯನ್ನೂ ಹೊಂದಿದೆ.

ವಿಶ್ವನಂದಿನಿಯ ಎಲ್ಲ ಉಪನ್ಯಾಸಗಳೂ, ಲೇಖನಗಳೂ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರಿಗೂ ಉಚಿತವಾಗಿ ಲಭ್ಯ.

ಈ ಬೃಹತ್ ಜ್ಞಾನಸತ್ರ ನಿಮ್ಮ ನೆರವಿಲ್ಲದೇ ಮುಂದುವರೆಯಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ.

ಈ ಜ್ಞಾನಕಾರ್ಯಕ್ಕೆ ನೆರವು ನೀಡುವ ಸಜ್ಜನರು ಕೆಳಗಿನ ಖಾತೆಗೆ ಹಣವನ್ನು ವರ್ಗಾಯಿಸಬಹುದು

- **Account Name** **VISHWANANDINI**
- **Account Number** **35368588017**
- **Account Type** **Current Account**
- **Bank** **State Bank of India**
- **Branch** **T. Narasipura, Mysore**
- **IFSC** **SBIN0013233**

Please WhatsApp the transaction details to
9901551491

ಈಗಾಗಲೇ ನೆರವು ನೀಡಿದ, ನೀಡುತ್ತಿರುವ ಸಜ್ಜನರಿಗೆ
ನನ್ನ ಮನಃಪೂರ್ವಕ ಕೃತಜ್ಞತೆಗಳು.

ನೀವು ವಿಶ್ವನಂದಿನಿಯ ಖಾತೆಗೆ ಹಣವನ್ನು
ವರ್ಗಾಯಿಸುವಾಗ

“ವಿಶ್ವನಂದಿನಿ ಗಮ್ಯ ತಲುಪಲಿ”

ಎಂದು ಗುರುದೇವತೆಗಳಿಗೆ,
ಶ್ರೀ ವೇದವ್ಯಾಸದೇವರಿಗೆ
ಪ್ರಾರ್ಥನೆ ಸಲ್ಲಿಸುವದನ್ನು ಮರೆಯಬೇಡಿ.

ಸಜ್ಜನರ ಪ್ರಾರ್ಥನೆಯನ್ನು
ಶ್ರೀಹರಿ ಮನ್ನಿಸುತ್ತಾನೆ.

— ವಿಷ್ಣುದಾಸ ನಾಗೇಂದ್ರಾಚಾರ್ಯ

Vishnudasa Nagendracharya

No. 2, “Sri Madhwanuja Mandiram”
Kaveri Marga, Hemmige Village,
Talakadu, T Narasipura,
Mysore - 571122, Karnataka, India

nagendracharya@yahoo.co.in

WhatsApp: 9901 551 491